

Jamstvo za meje nove Češkoslovaške Velika Britanija in Francija sta že zamenjali po angleško-francoskem načrtu od 19. septembra nove meje Češkoslovaške proti slehernemu neizvajanemu napadu.

Kakor hitro bosta urejeni v novi Češkoslovaški vprašanji poljske in mažarske manjšine, se pridružita jamstvu mej še Nemčija ter Italija.

Po podpisu sporazuma

Po poročilih iz Prage z dne 30. septembra je češkoslovaška vlada, ko je proučila vse podrobnosti sklepov, ki so bili storjeni brez njenega sodelovanja v Münchenu in proti njeni volji, sporazum sprejela, ker pač ni imela druge izbire.

Državniki štirih v Münchenu zbranih veljeli so se vrnili v največjem zmagoslavju. Mussolinija je ob povratu v Rim prišel pozdravit kralj, Chamberlain je prejel cele gore zahvalnih brzojav, Daladier je bil deležen največjih manifestacij v počastitev, ker je odločilno sodeloval pri mirni poravnavi tolikanj nevarnega spora.

Nemške čete so 1. oktobra zjutraj vkorakale v prvi odsek severno od Passaua.

Poljske čete so zasedle ozemlje, katerega tvorijo v četverokotu mesta Katovice, Petrovice, Tješin in Bielsko. V tem ozemlju je proglašeno obsedno stanje. Poljaki so razglasili, da jih sporazum v Münchenu v ničemer ne ovira, da bi ne združili tješinskega ozemlja s poljsko državo.

Češkoslovaška vlada je 1. oktobra mirno rešila vprašanje poljske manjšine z odstopom Tješina Poljakom. Češkoslovaška vojska se je umaknila 3. oktobra s češkoslovaško-poljske meje. Zasedba tješinskega okrožja po Poljaki bo izvršena v desetih dneh.

Vodja sudetskih Nemcev Konrad Henlein je bil 2. oktobra imenovan za državnega komisarja Nemčije za sudetsko-nemške pokrajine in je neposredno podrejen Hitlerju. Istočasno je bil tudi podpisan odlok, kateri pravi, da zasedba sudetsko-nemških pokrajin po nemški vojski pomeni prevzete uprave nad temi pokrajinami.

Iz raznih držav

Važen sad sporazuma v Münchenu. Neslužben dogovor o nenapadanju med Anglijo in Nemčijo. Angleški ministrski predsednik je obiskal 30. septembra, drugi dan po podpisu sporazuma, Hitlerja v njegovem zasebnem stanovanju. Ob tej priliki sta podpisala zastopnik Anglije in Nemčije izjavo, v kateri svečano izjavljata, da oba naroda (angleški in nemški) ne bosta nič več v vojni drug proti drugemu. Vse spore bosta reševala mirno in na način,

kakor sta se ga poslužila v Münchenu dne 29. septembra. Državnika sta se obvezala, da se bosta trudila za odstranitev vseh obstoječih težav na poti k dobremu sporazumu obeh narodov.

Angleški mornariški minister odstopil. Angleški mornariški minister Duff-Cooper je odstopil, ker se ne štrinja z zunanjo politiko ministrskega predsednika Chamberlaina.

Položaj na kitajskem bojišču

Že dalje časa ni bilo nobenih poročil iz Kitajske. Šele 28. septembra se je zganil v Tokiu japonski vojni minister general Itagaki in je podal o položaju na kitajskem bojišču za prodirajoče Japonce nič kaj razveseljivo poročilo.

Proti Hankovu gre počasi zaradi deževja in kitajskih utrd

Glavni cilj celotnega gibanja japonskih čet na Kitajskem je osvojitve kitajske

prestolice Hankova, za kojega obrambo je zastavil kitajski maršal Čankajšek vse sile, da ga ne bodo pohrustali Japonci kakor zrelo hruško. O prodiranju proti Hankovu pravi japonski vojni minister tole:

Japonska vojska, ki ima za cilj Hankov, prodira s severa in na obeh bregovih reke Jangce. Oni deli japonske vojske, ki prodirajo proti Hankovu s severa, se po današnjih vesteh nahajajo v hribovitih predelih pri mestu Sinjangu, ki je oddaljen

115 milj severno od Hankova. Na tem bojišču je nastopilo hudo jesensko deževje, ki že več dni onemogoča resnejše vojne pohode, ker je uporaba motoriziranih oddelkov okrog Sinjanga onemogočena.

Nadalje priznava general Itagaki zastoj vojaških kretanj tudi v okolici utrjenega mesta Tienčičenga, ki je oddaljen samo 90 milj severno od Hankova. To mesto je v vojaškem oziru velikega pomena za približanje Hankovu s severa. Vsi dosedanji poskusi japonske vojske, da bi osvojila utrdbe okrog Tienčičenga, so se ponesrečili. Na bojišču južno in severno od Jangceja sta obe vojski, ako se izvzamejo manjše izpremembe na severnem bregu, oddaljeni druga od druge samo tri milje. Na severnem bregu Jangceja se razvija hudo medsebojno topniško obstreljevanje. Na ostalih bojiščih je položaj nespremenjen.

Japonski zunanji minister odstopil

Japonski zunanji minister general Ugaki je 29. septembra popoldne odstopil in je prevzel začasno vodstvo zunanjih zadev predsednik vlade knez Kanoie. Ob priliki uravnavanja češkoslovaško-nemškega spora je naslovil predsednik Združenih držav Roosevelt posebno poslanico tudi na Japonsko s pozivom, naj vpliva pomirjevalno na krizo v Evropi. General Ugaki je bil za odziv Rooseveltovemu klicu, vojaška japonska stranka pa je ameriško poslanico prezrla in odbila. Zaradi tolikega nasprotja ni preostajalo Ugakiju drugega, kakor da je podal ostavko.

Po katoliškem svelu

Križi v vojašnice. V Italiji se vrši po nekaterih krajih propaganda za to, da se v vojašnicah, kjer živijo vojaki, namestijo križi. Propaganda ima lepe uspehe. V mestu Aquila je nadškof blagoslovil v navzočnosti državnih in vojaških oblasti 300 razpel, ki so namenjena vojašnicam. Razpela, ki so umetniško izdelana, so dar organizacije katoliških gospa. V svojem govoru je nadškof omenil zmago cesarja Konstantina Velikega nad poganstvom ter poudaril, da so vojaki ne samo boritelji domovine, marveč tudi borci Kristusovi, ki morejo v težkih moralnih bojih zmagati samo s pomočjo križa in Križanega.

Šola za voditelje Katoliške akcije. V Liverpoolu na Angleškem začne delovati prva šola za voditelje Katoliške akcije. Namen ji je, da vzgoji izobražene svetnjake vseh angleških škofij v voditelje katoliške

apostolske delavnosti. V večmesečnih tečajih bo nudila svojim slušateljem temeljit pouk iz bogoslovja, morale in socialnih znanosti. Ustanovljen je za to šolo poseben denarni sklad, ki bo omogočeval tudi manj premožnim osebam obiskovanje te sodobne šole.

Pravoslavni menih — katoličan. V katoliško cerkev je vstopil pravoslavni menih Teodozij Boteanu, arhimandrit (predstojnik) romunskega samostana v okolici mesta Jassy. Boteanu je prej bil menih v romunskem samostanu v meniški republiki na gori Atos (blizu Soluna v sedanji Grčiji) ter je spisal knjigo o meniškem življenju na Atosu. Bil je tudi urednik lista »Meniško življenje«. Nekaj mesecev je preživel kot gost v benediktinskem samostanu Maria-Laach na Nemškem. Sedaj je kronal svoje dolgoletno hrepenenje po resnici

in resnični Kristusovi cerkvi z vstopom v katoliško cerkev. Kot bivši pravoslavni menih hoče tudi v katoliški cerkvi ostati redovnik ter je bil sprejet kot novinec v samostan uniranih (s katoliško cerkvijo združenih) bazilijancev.

Hudiča izganjati z Belcebubom po zadržilu sv. pisma ne vodi do uspeha. Hudič se ne da izgnati, marveč drži trdno v svojih krempljih zasedeno postojanko, deležen je celo prirastka moči. Po tej metodi hoče nemški narodni socializem izgnati iz Nemčije rdečega komunističnega hudiča, pri tem pa se poslužuje boljševiskih metod. Ne da se komunističen naturalizem pregnati iz duš na drug način kot z utrjenjem krščanske vere in krščanske morale. Narodni socializem pa krščansko vero in moralo izpodkopava med nemškim ljudstvom, pred vsem med mladino. S tem ohranja stare komunistične poti med ljudstvo ter boljševizmu utira nove, kjer jih prej ni bilo. Zato je boljševizem s tako zvanim kulturnim bojem — bojem zoper